

تأثیر نقدینگی، نسبت بدھی، اندازه و سن شرکت بر تأخیر گزارش حسابرسی

دکتر فاطمه صراف

استادیار گروه حسابداری، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. (نویسنده مسئول).

aznyobe@yahoo.com

سارا ناصری نسب

دانشجوی دکتری حسابداری، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

sara48709@gmail.com

شماره ۷۴ / زمستان ۱۴۰۱ (جلد هفتم) / صفحه ۱۳۱-۱۶۱
پژوهشی در حسابداری و مدیریت (جذب پول و پیشگیری از غایبی)

چکیده

گزارش‌های دوره‌ای حاوی اطلاعات ارزشمندی برای سرمایه‌گذاران است و قبل از اینکه این اطلاعات در دسترس قرار بگیرد، وجود تأخیر طولانی باعث می‌شود این اطلاعات برای سرمایه‌گذاران کم‌ارزش شود. هدف این تحقیق بررسی تأثیر نقدینگی، نسبت بدھی، اندازه و سن شرکت بر تأخیر گزارش حسابرسی است. اطلاعات موردنیاز این پژوهش برگرفته از صورت‌های مالی ۱۶۸ شرکت در بازه زمانی ۱۳۹۳-۱۴۰۰ می‌باشد. پژوهش حاضر، از نظر هدف کاربردی؛ و از نظر ماهیت و محتوا از نوع همبستگی است. برای آزمون وجود رابطه بین متغیرها و معنادار بودن مدل برآورده شده از روش رگرسیون چندگانه مبتنی بر تحلیل داده‌های تابلویی (پانل دیتا) استفاده شد. نتایج حاصل از آزمون فرضیه‌های پژوهش نشان داد نقدینگی شرکت بر تأخیر گزارش حسابرس تأثیر مثبت و معنی‌دار دارد؛ اندازه شرکت بر تأخیر گزارش حسابرس تأثیر منفی و معنی‌دار دارد؛ همچنین نتایج نشان داد نسبت بدھی و سن شرکت نیز بر تأخیر گزارش حسابرس تأثیر مثبت دارند؛ اما تأثیر آنها معنی‌دار نیست.

واژگان کلیدی: تأخیر گزارش حسابرسی، نقدینگی، نسبت بدھی، اندازه شرکت و سن شرکت.

مقدمه

فاصله زمانی بین تاریخ گزارشگری مالی و تاریخ گزارش حسابرسی تأخیر گزارش حسابرسی نامیده می‌شود (کیبت^۱)، ۲۰۲۱. هرچه فاصله زمانی بین پایان سال مالی و تاریخ انتشار گزارش حسابرسی کوتاه‌تر باشد ارزش اطلاعاتی آن بیشتر می‌شود (بزرگ اصل و همکاران، ۱۳۹۷). همچنین با افزایش تأخیر، عدم اطمینان تصمیماتی که باید توسط سرمایه‌گذاران گرفته شود بزرگ‌تر می‌شود و بر زیان تأثیر می‌گذارد. برای سرمایه‌گذاران گزارش‌های مالی ارائه‌شده شرکت، بخشی از مطالب تحلیلی برای آنها است و همچنین گزارش به موقع، برای شناسایی عملکرد و تصمیم‌گیری موردنیاز است که می‌تواند در خرید، فروش یا حفظ مالکیت سهام در بورس، موثر باشد. همچنین ارائه گزارش‌های مالی می‌تواند یک شاخص عملکرد تجاری خوب برای سرمایه‌گذاران باشد. تمکن بر روی تأخیر در گزارش حسابرسی از دو جهت اهمیت دارد. اول اینکه به موقع بودن صورت‌های مالی موضوع مهمی برای سرمایه‌گذاران است، زیرا بر اساس بیانیه‌ی کمیسیون اوراق بهادر (۲۰۰۲) گزارش‌های دوره‌ای حاوی اطلاعات ارزشمندی برای سرمایه‌گذاران است و قبل از اینکه این اطلاعات در دسترس قرار بگیرد، وجود تأخیر طولانی باعث می‌شود این اطلاعات برای سرمایه‌گذاران کم‌ارزش شود.

^۱ Kibet

بارتوو و کونیچیکی^۱ (۲۰۱۷) این گونه استدلال می‌کنند که تأخیر اشاره شده توسط کمیسیون بورس اوراق بهادار، باعث به وجود آمدن واکنش‌های غیرطبیعی قیمت سهام می‌شود. با توجه به اینکه صورت‌های مالی قبل از تاریخ گزارش حسابرسی قابل ارائه نیستند، درنتیجه می‌توان گفت تحقیق در مورد تأخیر گزارش حسابرسی، از جمله تحقیقات مربوط محسوب می‌شود. دومین دلیل این است که تأخیر در گزارش حسابرسی مستقیماً نشان می‌دهد که آیا مشتریان از ادغام شرکت‌های حسابرسی سود می‌برند یا خیر؛ زیرا مشتریان تنها پس از تائید صورت‌های مالی توسط حسابرس می‌توانند از مزایای آن استفاده کنند (مؤمنی و حسینی، ۱۳۹۹) و (ملا امینی و مرفوع، ۱۳۹۳).

عوامل متعددی می‌توانند باعث تأخیر گزارش حسابرسی شوند که برخی از آنها می‌توانند ناشی از عوامل خارجی دانست، مانند زمان موردنیاز حسابرس برای بررسی صورت‌های مالی، یا عوامل داخلی شرکت که مدیریت را تشویق می‌کند تا سرعت ارائه را کاهش دهد یا تسریع کند (فریبان و وی، ۲۰۲۲). در حوزه عوامل داخلی برخی از ویژگی‌های شرکت در ارائه به موقع گزارش حسابرس مؤثر هستند. در این تحقیق به بررسی این موضوع پرداخته می‌شود که آیا نقدینگی، نسبت بدھی، اندازه و سن شرکت بر تأخیر گزارش حسابرسی تأثیرگذار است یا خیر؟

پیشینه تحقیق

لمبی^۲ (۲۰۲۳) در پژوهشی با عنوان اثر نسبت نقدینگی، نسبت پرداخت بدھی، نسبت سودآوری و سن بر تأخیر گزارش حسابرسی، نشان دادند نسبت نقدینگی بر تأخیر حسابرسی تأثیر می‌گذارد. در همین حال، نسبت بدھی، نسبت سودآوری و سن بر تأخیر گزارش حسابرسی تأثیری ندارد.

فابریان و وی (۲۰۲۲) در تحقیقی با عنوان تأثیر نقدینگی، نسبت بدھی، اندازه و سن شرکت بر تأخیر گزارش حسابرسی، نشان می‌دهد که نقدینگی تأثیری بر تأخیر گزارش حسابرسی ندارد، توانایی پرداخت بدھی و سن شرکت به طور معنادار و مثبت بر تأخیر گزارش حسابرسی تأثیر می‌گذارند، درحالی که اندازه شرکت تأثیری منفی بر تأخیر گزارش حسابرسی تأثیر می‌گذارد.

سوساندای^۳ (۲۰۲۲) در تجزیه و تحلیل عوامل مؤثر بر تأخیر گزارش حسابرسی نشان داد که اندازه شرکت تأثیر منفی بر گزارش‌های حسابرسی دارد، درحالی که سن شرکت، توان پرداخت بدھی و نظر حسابرس تأثیری بر تأخیر گزارش حسابرسی نداشتند.

هاسیبیان و همکاران^۴ (۲۰۲۱) در تحقیقی با عنوان اثر اندازه شرکت، سودآوری و تصدی حسابرسی بر تأخیر حسابرسی همراه با مشکل مالی به عنوان متغیر تعديل کننده نشان دادند اندازه شرکت و سودآوری تأثیر منفی و معناداری بر تأخیر حسابرسی دارد. درحالی که مدت تصدی حسابرسی تأثیر قابل توجهی بر تأخیر حسابرسی ندارد. نتایج دیگر نشان می‌دهد که درماندگی مالی می‌تواند اثر اندازه شرکت و دوره تصدی حسابرسی را بر تأخیر حسابرسی تعديل کند. درحالی که تأثیر سودآوری بر تأخیر حسابرسی وجود ندارد.

یاسیا و همکاران^۵ (۲۰۱۸) به بررسی اثر اندازه شرکت، سود شرکت و پرداخت بدھی بر تأخیر گزارش حسابرسی پرداختند و دریافتند اندازه شرکت تأثیر منفی و معناداری بر تأخیر گزارش حسابرسی دارد؛ و سود شرکت تأثیر منفی و معنادار بر تأخیر گزارش حسابرسی دارد. همچنین پرداخت بدھی تأثیر قابل توجهی بر تأخیر گزارش‌های حسابرسی ندارد.

¹ Bartov and Konichitchki

² Febrian & Wi

³ LAMBEY

⁴ Susandya

⁵ Hasibuan

⁵ Yi Lu et al

محمدرضایی و همکاران (۱۴۰۱) در پژوهشی با عنوان ادغام مؤسسات حسابرسی و تأخیر در گزارش حسابرسی: بررسی استدلال‌های متناقض، نشان می‌دهند که ادغام مؤسسات حسابرسی رابطه معناداری با تأخیر در گزارش حسابرسی این مؤسسات ندارد. چنین یافته‌ای بیانگر آن است که برخلاف انتظار قانون گذاران، در نبود ادغام واقعی، تصور هم‌افزایی ناشی از صرفه به مقیاس و نمود آن در افزایش کارایی حسابرسی و کاهش تأخیر در گزارش حسابرسی، ممکن نیست. به عبارت دقیق‌تر، ادغام شکلی میان مؤسسات حسابرسی نه تنها با هدف سوداگرایی و افزایش سهم بازار صورت گرفته، بلکه تنها منتفع این رخداد مؤسسات حسابرسی درگیر ادغام بوده‌اند و صاحب‌کاران و سهامداران از بابت دریافت گزارش حسابرسی به موقع منتفع نگردیده‌اند.

امینی و مشهور الحسینی (۱۴۰۱) در پژوهشی با عنوان مروری جامع بر ادبیات و عوامل مؤثر بر تأخیر در گزارش حسابرسی و ارتباط آن با برخی مفاهیم مالی نشان دادند که عوامل مؤثر بر تأخیر در گزارش حسابرسی به‌طورکلی در سه دسته قرار می‌گیرند که عبارت از عوامل مرتبط با حسابرس مستقل (شامل اندازه حسابرس، اظهارنظر مشروط حسابرس، ریسک گزارش دهی و تعداد بندهای گزارش حسابرس) عوامل مرتبط با راهبری شرکتی (شامل تمرکز مالکیت، اندازه هیات مدیره و استقلال هیئت‌مدیره) و عوامل مرتبط با کمیته حسابرسی (شامل استقلال کمیته حسابرسی و تخصص کمیته حسابرسی) می‌باشند. همچنین بررسی‌های بیشتر نشان داد که مفاهیم همچون دوگانگی و ظایف مدیرعامل، اجتناب مالیاتی و مدیریت سود سبب افزایش تأخیر در گزارش حسابرسی می‌گردند؛ اما متغیرهایی همچون تنوع جنسیتی هیئت‌مدیره، منجر به کاهش تأخیر در گزارش حسابرسی می‌شوند.

یلفانی و همکاران (۱۴۰۰) در تحقیقی با عنوان اثر حاکمیت شرکتی بر تأخیر گزارش حسابرسی در صنعت بیمه ایران نشان دادند در شرکت‌های بیمه، متغیرهای نفوذ مدیرعامل و استقلال هیئت‌مدیره با تأخیر گزارش حسابرسی رابطه معنادار و مثبت و مالکیت نهادی با تأخیر گزارش حسابرسی رابطه معنادار و منفی دارند. درمجموع نتایج نشان می‌دهد عوامل حاکمیت شرکتی رابطه معناداری با تأخیر گزارش حسابرسی دارند.

لاری دشت بیاض و همکاران (۱۳۹۷) در بررسی تأثیر مکانیسمهای حاکمیت شرکتی و ویژگی‌های مرتبط با حسابرسی بر افسای بهموقع نشان دادن رابطه مثبت معناداری بین اظهارنظر مقبول حسابرسی و تأخیر گزارش حسابرس وجود دارد؛ رابطه مثبت معناداری بین اقلام غیرمتربقه و تأخیر گزارش حسابرس وجود دارد. رابطه مثبت معناداری بین نسبت موجودی و بدھی به کل دارایی و تأخیر گزارش حسابرس وجود دارد. رابطه منفی معناداری بین تعداد گزارش‌های بخش‌های تجاری شرکت و تأخیر گزارش حسابرس وجود دارد. رابطه مثبت معناداری بین پراکندگی مالکیت و تأخیر گزارش حسابرس وجود دارد. رابطه مثبت معناداری بین دوگانگی مدیرعامل و تأخیر گزارش حسابرس وجود دارد. رابطه منفی معناداری بین اندازه هیئت‌مدیره و تأخیر گزارش حسابرس وجود دارد. رابطه منفی معناداری بین فعالیت کمیته حسابرسی و تأخیر گزارش حسابرس وجود دارد.

رضایی دولت‌آبادی و همکاران (۱۳۹۳) در بررسی عوامل تأثیرگذار بر تأخیر انتشار صورت‌های مالی سالانه حسابرسی شده نشان دادند بین اندازه شرکت و دوره امضاء حسابرس و همچنین بین اندازه شرکت و دوره ضمنی تأثیری معنادار و منفی وجود دارد و درنهایت شرکت‌هایی که نسبت بدھی (اهرم مالی) بیشتر دارند و شرکت‌هایی که دارای اخبار خوب هستند و سهامداران عمدۀ آنها بیشتر است، تأخیر بیشتری در انتشار صورت‌های مالی حسابرسی شده دارند

چارچوب نظری و ارائه فرضیات تحقیق

فرضیه علامتدهی در تحقیقات مختلف حسابداری و حسابرسی، مورد مطالعه قرار گرفته است. این مطالعات نشان می‌دهند که مدیریت واحدهای تجاری، اطلاعات مختلفی درباره عملکرد شرکت را به منظور کاهش عدم تقارن اطلاعاتی برای مشارکت‌کنندگان در بازار سرمایه افشا می‌نماید. اطلاعات مذکور به عنوان علامت، شامل اخبار خوب و یا بدی است که برای بازار سرمایه ارسال می‌شود (بنی مهد و بهاری، ۱۳۹۳). بر اساس نظریه علامتدهی، هرچه زمان موردنیاز حسابرس برای اتمام حسابرسی طولانی‌تر باشد (که در تأخیر گزارش حسابرسی نمود پیدا می‌کند) علامت صادرشده به بازار در مورد وجود مسائل منفی احتمالی ناشی از حسابرسی تقویت می‌گردد (لاری دشت بیاض و همکاران، ۱۳۹۷).

نقدینگی شرکت و تأخیر گزارش حسابرس

نقدینگی به توانایی یک شرکت برای پرداخت بدهی‌های مالی خود مربوط می‌شود که باید در زمان کوتاهی پرداخت شود. (Riyanto^۱، ۲۰۰۱). وقتی یک شرکت نقدینگی بالایی دارد، دارایی‌های جاری آن‌ها معمولاً بزرگ‌تر از بدهی فعلی‌شان است. سرمایه‌گذاران ترجیح می‌دهند در شرکتی که می‌تواند بدهی جاری خود را قبل از سرسید آن پرداخت کند، بیشتر سرمایه‌گذاری کنند. نقدینگی به توانایی شرکت در پرداخت تعهدات با سرسید کمتر از ۱ سال مربوط می‌شود، این سطح از توانایی را می‌توان با چندین نسبت از جمله نسبت جاری، نسبت سریع و نسبت نقدی اندازه‌گیری کرد. هر چه میزان نقدینگی شرکت بالاتر باشد، روند حسابرسی صورت‌های مالی آنرا را کند می‌کند. طبق تحقیقات انجام‌شده توسط Tampubolon و Siagian^۲ (۲۰۲۰) نقدینگی بر تأخیر گزارش حسابرسی تأثیر مثبت می‌گذارد، بر اساس این نگرش، اگر سطح نقدینگی شرکت بالا باشد، فرآیند ارائه صورت‌های مالی طولانی‌تر از شرکت‌های با نقدینگی پایین خواهد بود. تحقیقات انجام شده توسط (دورا^۳، ۲۰۱۷) نیز از این نظریه پشتیبانی می‌کند. با این حال، تحقیقات انجام شده توسط (Setyawan^۴، ۲۰۲۰) نشان داد که نقدینگی بر تأخیر گزارش حسابرسی تأثیری نداشته است، توجیه آنها این است که شرکت خدمات مالی برای محدودیت ارائه صورت‌های مالی را برای روزهای پس از سرسید به منظور جلوگیری از افزایش سطح نقدینگی، پیش‌بینی کرده است. یافته‌های هرینی و Siregar^۵ (۲۰۲۰) و Fadrul et al^۶ (۲۰۲۱) نیز از این یافته‌ها حمایت می‌کند. می‌کند. بر این اساس فرضیه اول به شرح زیر ارائه می‌شود:

فرضیه اول: نقدینگی شرکت بر تأخیر گزارش حسابرس تأثیرگذار است.

اهم مالی و تأخیر گزارش حسابرس

بنا بر مطالعات (Kasmir^۷، ۲۰۱۶) نسبت پرداخت بدهی نسبتی است که در اندازه‌گیری توانایی یک شرکت برای پرداخت هر یک از تعهداتش چه کوتاه‌مدت و چه بلندمدت در صورت انحلال شرکت استفاده می‌شود. کل مبلغ بدهی متعلق به یک واحد تجاری بر مدت زمان بررسی بدهی توسط حسابرس تأثیر می‌گذارد، به‌طوری‌که روند تکمیل حسابرسی صورت‌های مالی را کند می‌کند (چو و همکاران^۸، ۲۰۱۷). توان پرداخت بدهی شرکت را می‌توان با استفاده از چندین

¹ Riyanto

² Tampubolon & Siagian

³ Dura

⁴ Setyawan

⁵ Harini & Siregar

⁶ Fadrul et al

⁷ Kasmir

⁸ Cho

نسبت، از جمله نسبت بدھی به دارایی، نسبت بدھی به حقوق صاحبان سهام، نسبت بدھی بلندمدت به حقوق صاحبان سهام و زمان اندازه‌گیری کرد (فریبان و وی، ۲۰۲۲). بر اساس یافته‌های (ستیاوان، ۲۰۲۰) پرداخت بدھی بر تأخیر گزارش حسابرسی تأثیر می‌گذارد، به این معنی که کل بدھی بالا باعث می‌شود فرآیندی که حسابرس انجام دهد طولانی‌تر شود. با این حال، فدرال (۲۰۲۱) معتقد است که پرداخت بدھی تأثیری بر تأخیر گزارش حسابرسی ندارد، زیرا در فرآیند حسابرسی، برای تمام شرکت‌هایی که کل بدھی‌های بزرگ یا کوچک دارند، حسابرسان فرآیند حسابرسی یکسانی را انجام می‌دهند و درنتیجه تأخیر گزارش حسابرسی را تحت تأثیر قرار نمی‌دهد. بر این اساس فرضیه دوم به شرح زیر ارائه می‌شود:

فرضیه دوم: نسبت بدھی شرکت بر تأخیر گزارش حسابرس تأثیرگذار است.

اندازه شرکت و تأخیر گزارش حسابرس

اندازه یک شرکت را می‌توان با توجه به روش‌های مختلف از اندازه درآمد سالانه، کل دارایی‌ها یا کل سرمایه تعیین کرد. اندازه شرکت عاملی است که زمان تکمیل را از تاریخ بسته شدن صورت‌های مالی تا زمان تکمیل گزارش حسابرسی تعیین می‌کند. (اسماعیل^۱، ۲۰۲۲) شرکت‌های بزرگ تمایل دارند گزارش‌های مالی حسابرسی شده را در زمان سریع‌تری نسبت به کسبوکارهای کوچک‌تر ارائه کنند که مربوط به امکان کنترل داخلی و سیستم مدیریت بهتر در شرکت‌های بزرگ است که درنتیجه سرعت تکمیل صورت‌های مالی و تسهیل فرآیند حسابرسی را تسهیل می‌کند. ویدیاستوتی و کارتیک^۲ (۲۰۱۸) نشان دادند که اندازه شرکت دارای یک تأثیر منفی بر تأخیر گزارش حسابرسی است. علاوه بر این، (دیانا و درماون^۳، ۲۰۲۰) نیز از این یافته‌ها حمایت می‌کند که شرکت‌های بزرگ دارای چندین مزیت از جمله سیستم کنترل داخلی بهتر و کارکنانی هستند که تمایل به دقت بیشتری دارند، بنابراین تمایل دارند از تأخیر در ارائه گزارش حسابرسی خود جلوگیری کنند؛ اما در تضاد با این یافته‌ها تحقیقات متا و افریانتی^۴ (۲۰۲۰) نشان داد که اندازه شرکت بر تأخیر گزارش حسابرسی تأثیرگذار نیست، چراکه مطابق با سیاستی که از سوی سازمان‌ها وضع شده است از شرکت‌ها خواسته می‌شود که گزارش‌های مالی خود را در مهلت مقرر ارائه کنند. بر این اساس فرضیه سوم به شرح زیر ارائه می‌شود:

فرضیه سوم: اندازه شرکت بر تأخیر گزارش حسابرس تأثیرگذار است.

سن شرکت و تأخیر گزارش حسابرسی

محاسبه سن شرکت را می‌توان با محاسبه تعداد سال‌های بعد از پذیرش شرکت مورد سنجش قرار داد. مدت‌زمانی که یک شرکت در بورس ثبت می‌شود، یک عامل حمایتی است که به شرکت اجازه می‌دهد تا یک استراتژی بالغ داشته باشد که اطمینان حاصل کند که شرکت همیشه از مقررات موجود برای حفظ موجودیت خود پیروی می‌کند که یکی از آنها اطمینان از رعایت مقررات برای ارسال گزارش حسابرس است (فریبان و وی، ۲۰۲۲). هرچه سن یک شرکت بیشتر باشد، به این معنی است که فرآیند حسابرسی سریع‌تر خواهد بود، دلیل این امر این است که شرکت‌های که سابقه طولانی‌تری دارند به‌طور کلی گسترش یافته‌اند و سهامداران بیشتری دارند به‌طوری که مدیریت شرکت به‌طور فزاینده‌ای از این موضوع آگاه است. ارسال سریع‌تر گزارش‌های مالی شرکت‌هایی که سابقه سن طولانی‌تری دارند، بر مبنای نیاز ذینفعان آنها

¹ Ismail

² Widiastuti & Kartika

³ Desiana & Dermawan

⁴ Metta & Effriyanti

است. این شرکتها استراتژی‌ها و راههای بهتری دارند تا بتوانند موجودیت خود را حفظ کنند و بتوانند گزارش‌های مالی خود را به موقع تکمیل کنند (اریه و همکاران^۱، ۲۰۲۱). با توجه به تحقیقات انجام شده توسط هاندراوان و والونداری^۲ (۲۰۲۰) سن شرکت بر تأخیر گزارش حسابرسی تأثیر مثبت می‌گذارد، به این دلیل که هرچه شرکت سن بیشتری داشته باشد، مقیاس عملیات آن بزرگ‌تر می‌شود و حسابرس این موضوع را در نظر می‌گیرد و درنتیجه مدت طولانی‌تری برای انجام حسابرسی نیاز است که منجر به افزایش تأخیر می‌شود، درحالی‌که شرکت‌های تازه تاسیس به دنبال ارائه گزارش‌های مالی در اسرع وقت خواهد بود تا بتوانند با سرعت بیشتری نیازهای مورد نظر سهامداران خود را فراهم کنند. یافته‌های هرینی و سریگار^۳ (۲۰۲۰) نیز مطابق با این ایده است؛ اما تحقیقات انجام شده توسط ویدیاستوتی و کارتیک (۲۰۱۸) به این نتیجه رسید که سن یک شرکت بر تأخیر گزارش حسابرسی تأثیرگذار نیست. بر این اساس فرضیه چهارم به شرح زیر ارائه می‌شود:

فرضیه چهارم: سن شرکت بر تأخیر گزارش حسابرس تأثیرگذار است.

روش تحقیق

پژوهش حاضر، از نظر هدف کاربردی، از نظر ماهیت و محتوا از نوع توصیفی همبستگی؛ و با توجه به استفاده از اطلاعات تاریخی، پس رویدادی است. همچنین این پژوهش از نوع مطالعه‌ای کتابخانه‌ای و تحلیلی – علی بوده و مبتنی بر تحلیل داده‌های تابلویی (پانل دیتا) نیز می‌باشد؛ و برای تجزیه و تحلیل داده‌های از نرم‌افزارهای EVIEWS10 استفاده شده است. داده‌های موردنیاز این پژوهش از طریق وبسایت کمال گردآوری شده و برای مطالعه مبانی نظری و پیشینه پژوهش، از روش کتابخانه‌ای استفاده شده است. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه شرکت‌های پذیرفته شده در بازار سرمایه ایران در یک بازه زمانی ۸ ساله طی دوره زمانی ۱۳۹۳-۱۴۰۰ می‌باشد نمونه پژوهش نیز به روش حذفی از میان آن دسته از شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر تهران انتخاب شد که شرایط زیر را داشته باشند:

(۱) شرکت تا قبل از سال ۱۳۹۳ در بورس اوراق بهادر تهران پذیرفته شده باشد و تا پایان سال ۱۴۰۰ در بورس فعال باشد.

(۲) به دلیل ماهیت خاص فعالیت شرکت‌های هلدینگ، بیمه، لیزینگ، بانک‌ها، مؤسسات مالی و سرمایه‌گذاری و تفاوت فراوان آن‌ها با شرکت‌های تولیدی و بازارگانی، شرکت انتخابی جز شرکت‌های یاد شده نباشد.

(۳) به لحاظ افزایش قابلیت مقایسه سال مالی شرکت منتهی به پایان اسفندماه باشد و شرکت طی بازه زمانی تحقیق سال مالی خود را تغییر نداده باشد.

(۴) اطلاعات مالی شرکت در بازه زمانی تحقیق در دسترس باشد.

(۵) وقفه معاملاتی بیش از سه ماه نداشته باشد.

متغیرها و مدل تحقیق متغیر وابسته

متغیر وابسته در این تحقیق تأخیر گزار حسابرس (ALR) می‌باشد.

که برابر است با فاصله زمانی بین تاریخ پایان سال مالی و تاریخ امضای گزارش حسابرسی.

¹ Arie et al

² Hendrawan & Wulandari

³ Harini & Siregar

متغیرهای مستقل

متغیرهای مستقل در این تحقیق عبارت‌اند از:

نقدینگی شرکت (LIQUIDITY): تقسیم نسبت وجوه نقد به کل دارایی‌های شرکت.
اهم مالی (LEV): کل بدهی‌ها به کل دارایی‌ها.

اندازه شرکت (SIZE): لگاریتم طبیعی ارزش دفتری کل دارایی‌های شرکت در پایان سال؛
سن شرکت (AGE): برابر با تعداد سال‌های پذیرش شرکت در بورس.

همچنین تأثیر متغیرهای کنترلی زیر نیز بر این رابطه بررسی شده است:

ارزش بازار به ارزش دفتری (MB): برابر با ارزش بازار به ارزش دفتری حقوق صاحبان سهام.

تغییر حسابرس (Audit change): در این پژوهش، تغییر حسابرس یک متغیر موهومی است، به این صورت که اگر در یک سال، مؤسسه حسابرسی که پیش از این کار حسابرسی شرکت مورد نظر را انجام می‌داده است تغییر کرده باشد عدد، ۱ در غیر این صورت صفر در نظر گرفته می‌شود.

تخصص حسابرس در صنعت (ACIX): در این پژوهش، برای اندازه‌گیری تخصص حسابرس از رویکرد سهم از بازار استفاده می‌شود. برای محاسبه سهم از بازار، رویکرد پالمرز به کار می‌رود که مطابق با آن، تخصص صنعتی حسابرس متغیری دامی (دووجهی) است. چنانچه سهم بازار (مجموع دارایی‌های تمام صاحبکاران هر مؤسسه حسابرسی خاص در صنعت خاص تقسیم‌بر مجموع دارایی‌های تمام صاحبکاران در صنعت خاص) مؤسسه حسابرسی خاصی از نسبت به دست‌آمده از رابطه $\frac{1}{N \text{ audit firms}}$ * بیشتر باشد، مؤسسه حسابرسی مذکور متخصص در صنعت محسوب شده و به آن یک اختصاص می‌باید؛ در غیر این صورت برای این متغیر صفر در نظر گرفته می‌شود. در رابطه یاد شده، مخرج کسر بیان کننده تعداد مؤسسه‌های حسابرسی مشغول به کار در صنعتی خاص است. از سویی دیگر، سهم از بازار عبارت است از فروش‌های رسیدگی شده توسط مؤسسه حسابرسی در صنعتی خاص، بخش بر کل فروش‌های آن صنعت.

اندازه حسابرس (SIZE Auditor): در صورتی که شرکت توسط مؤسسات بزرگ (سازمان حسابرسی و مؤسسه مفید راهبر)، حسابرسی شده باشد یک و در غیر این صورت صفر.

مدل آماری فرضیه اول:

$$\begin{aligned} ALR_{i,t} = & \beta_0 + \beta_1 LIQUIDITY_{i,t} + \beta_2 MB_{i,t} + \beta_3 P \text{ Audit change}_{i,t} + \beta_4 ACIX_{i,t} + \beta_5 \\ & SIZE \text{ Auditor}_{i,t} + \epsilon_{it} \end{aligned}$$

مدل آماری فرضیه دوم:

$$\begin{aligned} ALR_{i,t} = & \beta_0 + \beta_1 LEV_{i,t} + \beta_2 MB_{i,t} + \beta_3 P \text{ Audit change}_{i,t} + \beta_4 ACIX_{i,t} + \beta_5 SIZE \\ & Auditor_{i,t} + \epsilon_{it} \end{aligned}$$

مدل آماری فرضیه سوم:

$$\begin{aligned} ALR_{i,t} = & \beta_0 + \beta_1 SIZE_{i,t} + \beta_2 MB_{i,t} + \beta_3 P \text{ Audit change}_{i,t} + \beta_4 ACIX_{i,t} + \beta_5 SIZE \\ & Auditor_{i,t} + \epsilon_{it} \end{aligned}$$

مدل آماری فرضیه چهارم:

$$\text{ALR}_{i,t} = \beta_0 + \beta_1 \text{AGE}_{i,t} + \beta_2 \text{MB}_{i,t} + \beta_3 \text{P Audit change}_{i,t} + \beta_4 \text{ACIX}_{i,t} + \beta_5 \text{SIZE}_{\text{Auditor}_{i,t}} + \epsilon_{it}$$

یافته‌های پژوهش آمار توصیفی

نتایج آمار توصیفی پژوهش که شمای کلی از وضعیت توزیع داده‌ها را نشان می‌دهد، در جدول زیر نشان داده شده است:

جدول (۱): آمار توصیفی متغیرها

شاخص‌های پراکندگی					شاخص‌های مرکزی	نام و تعداد متغیرها		
بیشینه	کمینه	انحراف معیار	کشیدگی	چولگی	میانه	میانگین	علامت اختصاری	متغیرها
۱۸۷	۱۹	۲۶.۲۶	۵.۰۵	۱.۰۶	۷۳.۵	۷۳.۸۶	ALR	تأثیر گزارش حسابرس
۰.۲۳	۰.۰۰۰	۰.۰۴	۵۸.۳۴۵۵	۲.۲۱	۰.۰۲۱	۰.۰۲۵	LIQUIDITY	نقدينگی شرکت
۱.۸۲	۰.۰۳	۰.۲۱	۴.۲۶	۰.۳۳	۰.۵۵۵	۰.۵۵۸	LEV	نسبت بدھی
۲۰.۷۶	۱۰.۰۳	۱.۶۴	۳.۳۸	۰.۸۲	۱۴.۴۵	۱۴.۷۰	SIZE	اندازه شرکت
۰.۵۳	۵	۷.۷۶	۶.۴۱	۱.۰۵	۱۷	۱۸.۳۵	AGE	سن شرکت
۷۳.۱۶	-۴۹.۷۳	۷.۲۲	۲۴.۴۵۶۰	۲۶۷	۲.۹۴	۴.۹۴	MB	ارزش بازار به ارزش دفتری
۱	۰	۰.۴۳	۲.۲۶	۱.۱۲	۰	۰.۲۵	Audit change	تغییر حسابرس
۱	۰	۰.۴۳	۲.۴۰	۱.۱۸	۰	۰.۲۴	ACIX	تخصص حسابرس در صنعت
۱	۰	۰.۴۰	۳.۰۹	۱.۴۴	۰	۰.۲۰	SIZE_AUDITOR	اندازه حسابرس

آزمون فرضیه اول تحقیق انتخاب مدل

در انتخاب مدل داده‌های ترکیبی با دو حالت کلی روبرو هستیم. در حالت اول عرض از مبدأ برای کلیه شرکت‌ها یکسان است که در این صورت با روش پول و در حالت دوم عرض از مبدأ برای تمام شرکت‌ها متفاوت است که در این حالت روش پانل انتخاب می‌شود. برای شناسایی دو حالت مذکور از آزمون اف - لیمر استفاده می‌کنیم.

جدول (۲): آزمون چاو یا لیمر و آزمون هاسمن فرضیه‌های پژوهش

P-Value	مقدار آماره آزمون	آماره آزمون
۰/۰۰۰	۶.۴۴	آزمون F لیمر
۰/۰۰۲	۲۱.۸۶	آزمون هاسمن

با توجه به جدول ۲ مقدار احتمال آماره F و آماره کای - دو برای مدل کمتر از ۰/۰۵ هست؛ بنابراین فرض صفر یعنی برابری عرض از مبدأها رد می‌شود، بنابراین استفاده از روش پانل ارجحیت دارد. لذا لازم است برای انتخاب الگوی اثرات ثابت یا اثرات تصادفی آزمون هاسمن انجام شود. نتایج آزمون هاسمن نیز نشان می‌دهد که روش مورداً استفاده پانل با اثرات ثابت هست.

جدول (۳): نتایج برآورد فرضیه‌های تحقیق

متغیر	C (مقدار ثابت)	مقدار ضرایب	t مقدار	مقدار احتمال
LIQUIDITY	-۰.۲۱	۰.۲۳	۲.۲۳	۰.۰۳۹
LEV	۳.۰۹	۰.۷۶	۰.۴۴۴	۰.۰۰۰
SIZE	-۱۲.۳۳	-۷.۲۵	-۰.۰۰۰	۰.۱۲۴
AGE	۰.۶۳	۱.۵۳	۰.۰۱۱	۰.۰۰۹۳
MB	-۰.۲۱	-۲.۵۳	-۰.۰۰۱	۰.۰۰۰۱
Audit change	۲.۰۵	۱.۶۸	۰.۰۱۹۴	۰.۰۰۰۰
ACIX	-۱۳.۴۲	-۳.۲۸	۰.۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰
SIZE_AUDITOR	۴.۴۷	۱.۲۹	۰.۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰
Mقدار F	۴.۲۴	۹.۳۵	۰.۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰
ضریب تعیین (R^2)	۰.۷۲۱۵	۰.۷۲۱۵	۰.۷۲۱۵	۰.۸۹
ضریب تعیین تعدیل شده	۰.۶۷۹۰	۰.۶۷۹۰	۰.۶۷۹۰	۰.۰۰۰۰

مقدار احتمال (P-VALUE) آماره F از ۰/۰۵ کوچک‌تر است (۰/۰۰۰۰) بنابراین با اطمینان ۹۵٪ معنی‌دار بودن کلی مدل تائید می‌شود.

بر اساس نتایج ارائه شده در جدول ۳، سطح معنی‌داری آماره t مربوط به متغیر نقدینگی شرکت کوچک‌تر از ۰/۰۵ بوده (۰/۰۳۹) یعنی معنی‌دار است، ضریب آن (۰/۰۲۱) مثبت می‌باشد و مقدار آماره t برای آن برابر با ۰/۷۶ می‌باشد این مقدار آماره t در ناحیه رد فرض صفر قرار نمی‌گیرد؛ بنابراین می‌توان گفت نقدینگی شرکت بر تأخیر گزارش حسابرس تأثیر مثبت دارد؛ اما این تأثیر معنی‌دار مثبت و معنی‌دار دارد و فرضیه اول تائید می‌شود.

سطح معنی‌داری آماره t مربوط به متغیر نسبت بدھی شرکت بزرگ‌تر از ۰/۰۵ بوده (۰/۰۴۴۴) یعنی بی‌معنی است، ضریب آن (۰/۰۹) مثبت می‌باشد و مقدار آماره t برای آن برابر با ۰/۷۶ می‌باشد این مقدار آماره t در ناحیه رد فرض صفر قرار نمی‌گیرد؛ بنابراین می‌توان گفت نسبت بدھی شرکت بر تأخیر گزارش حسابرس تأثیر مثبت دارد؛ اما این تأثیر معنی‌دار نیست؛ بنابراین فرضیه دوم تحقیق رد می‌شود.

سطح معنی‌داری آماره t مربوط به متغیر اندازه شرکت کوچک‌تر از ۰/۰۵ بوده (۰/۰۰۰) یعنی معنی‌دار است، ضریب آن (-۱۲/۳۳) منفی می‌باشد و مقدار آماره t برای آن برابر با -۰/۷۵ می‌باشد. این مقدار آماره t در ناحیه رد فرض صفر قرار می‌گیرد؛ بنابراین می‌توان گفت اندازه شرکت بر تأخیر گزارش حسابرس تأثیر منفی و معنی‌دار دارد و فرضیه سوم تائید می‌شود.

سطح معنی‌داری آماره t مربوط به متغیر سن شرکت بزرگ‌تر از ۰/۰۵ بوده (۰/۱۲۴) یعنی بی‌معنی است، ضریب آن (۰/۰۶۳) مثبت می‌باشد و مقدار آماره t برای آن برابر با ۰/۱۵۳ می‌باشد این مقدار آماره t در ناحیه رد فرض صفر قرار نمی‌گیرد؛ بنابراین می‌توان گفت سن شرکت بر تأخیر گزارش حسابرس تأثیر مثبت دارد؛ اما این تأثیر معنی‌دار نیست؛ بنابراین فرضیه چهارم تحقیق رد می‌شود.

نتیجه‌گیری و پیشنهادات

بر اساس نظریه علامت‌دهی، هرچه زمان موردنیاز حسابرس برای اتمام حسابرسی طولانی‌تر باشد (که در تأخیر گزارش حسابرسی نمود پیدا می‌کند) علامت صادرشده به بازار در مورد وجود مسائل منفی احتمالی ناشی از حسابرسی تقویت می‌گردد در این تحقیق بر اساس اطلاعات مالی ۱۶۸ شرکت پذیرفته شده در بازار بورس تهران در بازه زمانی ۱۳۹۳-۱۴۰۰ تأثیر نقدینگی، نسبت بدھی، اندازه و سن شرکت بر تأخیر گزارش حسابرسی پرداخته شد.

نتایج حاصل از آزمون فرضیه اول نشان داد نقدینگی شرکت بر تأخیر گزارش حسابرس تأثیر مثبت و معنی‌دار دارد. این نتیجه مطابق با این نگرش است اگر سطح نقدینگی شرکت بالا باشد، فرآیند ارائه صورت‌های مالی طولانی‌تر از شرکت‌های با نقدینگی پایین خواهد بود این یافته‌ها مطابق با نتایج (دورا، ۲۰۱۷) و در تضاد با نتایج ستیاوان (۲۰۲۰) هرینی و سریگار (۲۰۲۰) و فدرال (۲۰۲۱) است. نتیجه فرضیه دوم نشان داد افزایش نسبت بدھی منجر به افزایش تأخیر گزارش حسابرس می‌شود؛ اما این تأثیر معنی‌دار نیست. این نتیجه در تضاد با یافته‌های (۲۰۲۰) است که نشان داد پرداخت بدھی بر تأخیر گزارش حسابرسی تأثیر می‌گذارد، به این معنی که کل بدھی بالا باعث می‌شود فرآیندی که حسابرس باید انجام دهد طولانی‌تر شود.

در مورد فرضیه سوم نیز نتایج نشان داد اندازه شرکت بر تأخیر گزارش حسابرس تأثیر منفی و معنی‌دار دارد؛ بر این اساس می‌توان تفسیر کرد که شرکت‌های بزرگ تمایل دارند گزارش‌های مالی حسابرسی شده را در زمان سریع‌تری نسبت به کسب‌وکارهای کوچک‌تر ارائه کنند که مربوط به امکان کنترل داخلی و سیستم مدیریت بهتر در شرکت‌های بزرگ است. این یافته‌ها مطابق با نتایج ویدیاستوتی و کارتیک (۲۰۱۸) و دسیانا و درماوان (۲۰۲۰) و در تضاد با یافته‌های متا و افریانتی^۱ (۲۰۲۰) است. همچنین بنا بر یافته‌های فرضیه چهارم، سن شرکت نیز بر تأخیر گزارش حسابرس تأثیر مثبت دارد؛ اما این تأثیر معنی‌دار نیست. انتظار بر این است هرچه شرکت سن بیشتری داشته باشد، مقیاس عملیات آن بزرگ‌تر می‌شود و حسابرس این موضوع را در نظر می‌گیرد و درنتیجه مدت طولانی‌تری برای انجام حسابرسی نیاز باشد که منجر به افزایش تأخیر می‌شود. این نتیجه مطابق با تحقیقات ویدیاستوتی و کارتیک (۲۰۱۸) است.

با توجه به این نتایج پیشنهاد می‌شود مخاطبان گزارش‌های مالی شرکت‌ها که خواهان استفاده از اطلاعات بهموقعاً برای اتخاذ تصمیم هستند، سطح نقدینگی و اندازه شرکت‌ها را مورد توجه قرار دهند؛ چراکه می‌توانند سیگنانالی از توان شرکت‌ها برای ارائه بهموقعاً گزارش‌های مالی باشند.

منابع

- ✓ امینی، فاطمه، مشهور الحسینی، محمد رضا، (۱۴۰۱)، مروری جامع بر ادبیات و عوامل مؤثر بر تأخیر در گزارش حسابرسی و ارتباط آن با برخی مفاهیم مالی، دانش کارآفرینی، دوره ۲، شماره ۲، صص ۶۸-۹۰.
- ✓ بزرگ اصل، موسی، رجب دری، حسین، خرمین، منوچهر، (۱۳۹۷)، بررسی عوامل مؤثر بر انتشار به هنگام گزارش حسابرسی، مجله دانش حسابداری، دوره ۹، شماره ۱، صص ۱۱۵-۱۴۶.
- ✓ بنی مهد، بهمن، بهاری، امیر، (۱۳۹۳)، رابطه بین تعداد بندهای حسابرسی و مدت تصدی مدیرعامل با ارائه بهموقعاً صورت‌های مالی، دانش حسابداری و حسابرسی مدیریت، دوره ۳، شماره ۱۲، صص ۵۳-۵۲.
- ✓ رضایی دولت‌آبادی، حسین، حیدری سلطان‌آبادی، حسن، بوستانی، حمید رضا، (۱۳۹۳)، بررسی عوامل تأثیرگذار بر تأخیر انتشار صورت‌های مالی سالانه حسابرسی شده شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران، فصلنامه علمی پژوهشی حسابداری مالی، دوره ۶، شماره ۱۲، صص ۱۲-۲۱.

¹ Metta & Effriyanti

- ✓ لاری دشت بیاض، محمود، قناد، مصطفی، فکور، حسین، (۱۳۹۷)، ویژگی‌های کمیته حسابرسی و تأخیر در گزارش حسابرسی، پژوهش‌های حسابداری مالی و حسابرسی، دوره ۱۰، شماره ۳۷، صص ۲۱۵-۲۴۱.
- ✓ محمدرضایی، فخرالدین، فرجی، امید، فتاحی، فروزان، (۱۴۰۱)، ادغام مؤسسات حسابرسی و تأخیر در گزارش حسابرسی: بررسی استدلال‌های متناقض، پیشرفت‌های حسابداری، دوره ۱۴، شماره ۱، صص ۲۷۷-۳۰۱.
- ✓ ملا ایمنی، وحید، مرفوع، محمد، (۱۳۹۴)، رابطه بین کیفیت افشای اطلاعات و تأخیر در زمان صدور گزارش حسابرسی، حسابداری مالی، دوره ۱۱، شماره ۴۵، صص ۵۱-۷۱.
- ✓ مؤمنی، علیرضا، حسینی، زهرا، (۱۳۹۹)، بررسی میزان تأثیر تأخیر در گزارش حسابرسی و حق‌الزحمه‌ی حسابرس بر کیفیت حسابرسی در پی ادغام مؤسسات حسابرسی خدمات دهنده به شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران، رویکردهای پژوهشی نوین در مدیریت و حسابداری، دوره ۴، شماره ۳۶، صص ۴۸-۶۲.
- ✓ یلغانی، امیر، نوروش، ایرج، طالب نیا، قدرت الله، اصغری زاده، عزت الله، (۱۴۰۰)، اثر حاکمیت شرکتی بر تأخیر گزارش حسابرسی در صنعت بیمه ایران، پژوهش‌های حسابداری و حسابرسی، دوره ۱۳، شماره ۵۰، صص ۱۳۹-۱۷۰.
- ✓ Bartov, E., & Konichitchki, Y. (2017). SEC filings, regulatory deadlines, and capitalmarket consequences. *Accounting Horizons*, 31(4), 109-131.
- ✓ Cho, M., Ki, E., & Kwon, S. (2017). The effects of accruals quality on audit hours and audit fees. *Journal of Accounting, Auditing and Finance*, 32(3), 372–400.
- ✓ Dura, J. (2017). The Influence of Profitability, Liquidity, Solvency, and Company Size on Audit Report Lag in Companies Listed on the Indonesia Stock Exchange. *Asian Scientific Journal of Business and Economics*, 11(1), 64–70. <https://doi.org/10.32812/jibeka.v11i1.34>
- ✓ Febrian, Cindy Theng, Peng Wi (2022) The Impact of Liquidity, Solvency, Business Size, and Business Age on Audit Report Lag, Volume 5 , Number 1, Agustus 2022
- ✓ Fadrul, Lianto, K., & Febriansyah, E. (2021). Analysis of Profitability, Solvability, Liquidity, Company Size and Auditor Reputation on Audit Report Lag in Large Trading Companies Sector Listed on in. *Jurnal Akuntansi , Kewirausahaan Dan Bisnis*, 6(1), 78–90.
- ✓ Hasibuan , Hara Habibi (2021) THE EFFECT OF FIRM SIZE, PROFITABILITY AND AUDIT TENURE ON AUDIT DELAY WITH FINANCIAL DISTRESS AS MODERATING VARIABLE IN MINING SECTOR COMPANIES LISTED ON IDX, Vol. 4 No. 1 (2021): *Journal of Public Budgeting, Accounting and Finance*
- ✓ Harini, G., & Siregar, L. M. (2020). The Effect of Profitability (Roe), Liquidity (Cr) Company Size and Cap Size on Audit Report Lag in State-Owned Companies Listed on the Indonesia Stock Exchange, 2014-2017. *Menara Ekonomi*, VI(1), 47–55.
- ✓ Hendrawan, M. F., & Wulandari, T. R. (2020). The Influence of Profitability, Company Size, Company Age, KAP Size, and Audit Opinion on Audit Report Lag (Empirical Study of Manufacturing Companies Listed on the Indonesia Stock Exchange in 2016-2018). *Jurnal Mutiara Madani*, 8(1), 58–69.
- ✓ Ismail, H (2022) Effects of other comprehensive income on audit fees and audit report lag in Egyptian firms: does board gender diversity matter? The current issue and full text archive of this journal is available on Emerald Insight at: <https://www.emerald.com/insight/1026-4116.htm>.
- ✓ Kibet, K. (2021). The Influence of Profitability, Solvency and Company Size on Audit Report Lag. *JRAK Journal of Accounting and Business Research*, 7(1), 84-92
- ✓ LAMBEY, R(2023) The Effect of Liquidity Ratio, Solvency Ratio, Profitability Ratio and Listing Age to Audit Delay of Infrastructure Sector Companies Listed on the Indonesia

Stock Exchange for the 2018-2021 Period. HOME / ARCHIVES / VOL. 1 NO. 2 (2022): JOURNAL OF GOVERNANCE, TAXATION AND AUDITING (NOVEMBER – FEBRUARY 2023).

- ✓ Metta, C., & Effriyanti, E. (2020). Effect of Company Size, Public Ownership and Application of International Financial Reporting Standards (IFRS) on Audit Report Lag.
- ✓ Setyawan, N. H. (2020). The Influence of Liquidity, Solvency and Company Size on Audit Report Lag. Indonesian Scientific Journal of Accounting and Finance, 4(1), 27–40.
- ✓ Sultana, N., Singh, H., der Zahn, V., & Mitchell, J. L, (2015), “Audit Committee Characteristics and Audit Report Lag”, International Journal of Auditing.
- ✓ Susandy, Anak (2022) Analysis of Factors Affecting Audit Report Lag of Financial Sector Companies Listed on the Indonesia Stock Exchange, Mantik Journal, 6 (2) (2022) 2098-2102.
- ✓ Tampubolon, R. R., & Siagian, V. (2020). Effect of profitability, solvency, liquidity and audit tenure on audit report lag with the committee as moderator. Journal of Modernization Economics, 16(2), 82–95. <https://doi.org/10.21067/jem.v16i2.4954>.
- ✓ Widiastuti, I. D., & Kartika, A. (2018). Company Size, Profitability, Company Age, Solvability and Cap Size Against Audit Report Lag. Dynamics of Accounting, Finance and Banking, 7(1), 20–34.
- ✓ Yosia Taruli Mutiara¹, Adam Zakaria², Ratna Anggraini²)2018), the influence of company size, company profit, solvency and cpa firm size on audit report lag, Journal of Economics, Finance and Accounting – (JEFA), ISSN: 2148-6697.